

τὸν ὄρκον δὲ 'στ' Ἀνάκτορα κατὰ τὸν νόμον ὤμωσα
 κι' εὐθὺς τὸ στόμα τῆς Σφιγγὸς πρὸς ὤραν ἀπειστώμωσα.
 Ἄν τώρα δὲ μὲ τρίγωνο περιπλανομῶμαι σάκκο,
 μὰ δὲν θὰ γίνα δούλης σας κι' ταπεινὸς λακίς σας...
 τέλος κι' 'στὸ χαρτόσημο, δασμὸς κι' 'στὸν ταμπάκο,
 καὶ πούτ μὲ τῆς ὑγείας μου καὶ πούτ μὲ τῆς 'δικαίης σας.

Ἐγὼ δὲν παρσύρομαι μὲ τὸν γινωμῶν τὸ ρεῦμα
 καὶ μ' ὅσα κάθε σύγχρονος κι' ἂν ψάλλῃ Τειρεΐας,
 πλὴν μὲ δασμὸς θὰ βαρυνθῇ καὶ τὸνα κι' ἄλλο πνεῦμα
 κι' αὐτὸ ἀκόμη τῆς φιλῆς κι' ἐκίνο τῆς δακείας.
 Σὰς εἶπα πῶς καθίνας σας ὄφειλε νὰ πληρώνη,
 μ' ἐπιτροπῶν παράπονα ταῦτ' μου δὲν ἰδρόνει,
 καὶ εἰγὼς νῆμαι Μιχαίρου ἀρσενική καὶ μάγος
 θὰ ἐκδιώξω μόνος μου τῆς πόλεως τὸ ἄγος.

Φ. Ὡ σὺ, ποῦ κάνεις μὲ τὸν Λὸ καὶ μὲ τὸν Ροῦ παρία,
 εἰσάκουσον παρακαλῶ κι' ἔμὲ τὸν ἱερέα,
 κι' ἄς συσπεφθῶμεν ὅλοι μας λαθραῖος κι' ἐν κρυπτῷ
 πῶς τοῦ λαποῦ νὰ μὴ ζήτουσ' εἰ δανειστοὶ λειπτό.

(Ἀρχίζει ὁ χορὸς
 νὰ ψάλλῃ σοβαρώς.)

Τίς οὗτος, ποῦ μάς ἔσκαος μ' οἰκονομίας μέτρα ;
 κάθε πτωχὸς καλαμπράς ἄς ρίξῃ πίσω πέτρα.
 Ἄς φύγῃ καθεὶς ἐξ ἡμῶν
 τὴν χώραν αὐτὴν τῶν λιμῶν.

Μὲ πῦρ τοξείης κι' ἀστραπῆς
 ἐπιτροπῶν ἐπιτροπῆς...
 μ' αὐτὸν δὲν κάνομε χωρὶὸ
 κι' ὅλοι πετινῶντες καὶ γυμνοὶ
 φωνάζομε αμωρὴ Μαρτίῳ.
 Ὅτ' ἂν βρῆσι γῆ νερὸ σὰν πᾶς
 κῦττα μὴ σπάσῃς τὸ σταμί.

(Ἀντιστροφή δευτέρα,
 πολὺ σοβαροτέρα.)

Σεισμὸς τὰ πέρατα δονεῖ...
 σαφὴς δ' ἀντήχησ' φωνὴ

**Βιβλία μερικὰ
 πολὺ σημαντικὰ.**

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους κι' ὁ ἐπὶ Κολωνῶν,
 μεταφράσαις ἀρίστη κι' ἐκ τῶν ἐπιλοδοκῶν
 τοῦ Βλαχου τοῦ Ἀγγέλου, ποῦ δὲν τὸν ἱπαιῶν
 ἂν ἔρχον τὸν εἶπω ἰργάνην τῶν γραμμάτων.
 Κομψότατον καθ' ὅλα καὶ τιμαλρὲς βιβλίον...
 πωλεῖται 'στῆς Ἐστίας τὸ Βιβλιοπωλείον.

Τὰ ἐν τῇ Ἀκροπόλει Ἀγάλματα Κορῶν...
 συνέγραψε Σοφοῦλης μὲ κάλλος γλαφυρὸν,
 τῆς Ἀρχαιολογίας ὀρηγητῆς καὶ μισθῆς
 καὶ κάτοχος τῆς τέχνης καὶ γλώσσης τῆς ἀρίστης.
 Ἄντι σαχλῶν ἱπαιῶν καὶ ἄνευ σημασίας
 τοῦ πρίπει μόνον ἔβρα χρυσῆς Καθηγησίας.

**Ρωμικοῦ Ἡμερολογίου Ἀποκαλυπτικῶν
 περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Οἰκονομικῶν.**

Ἄβριον 'στους δρόμους βγαίνει...
 Ὄχ'! παιδιὰ μου, τί θὰ γένη.

πῶς ἐξεροφήθηκα μὲ τὸ καρβουδιστῆρι
 κι' ἀκόμη δὲν ἐμάθαμε
 πῶς τὸση σφιζέ' πάθαμε,
 ὅπου ντοτόρου κανενὸς δὲν ὀφείλει κλυεστῆρι,
 κι' ἢ πόπορα μὲνει σιγηλή, λῆς κι' εἶναι μοναστῆρι.

Ποῦ τώρα ὁ χρυσὸς φοιτᾷ ;
 εἰς ὕψος ἀφραστον πετᾷ
 μετ' ἀκαρτήτου τάγουσ,
 γιὰ νὰ μὴ νίψη χειρετᾷ
 τοὺς Μαρκεθωμομάχου.

Ἀπὸ τὸ ὕψος σου, χρυσὸ,
 κατέβα γῆ νὰ φεῖμα,
 γιὰ νὰ μὴ ζεῦμα χερσετᾷ
 καὶ τοῦ ψωμοῦ φοραῖμα.

Μὰ νὰ ! πηγαίνει πρὸ 'ψηλὰ
 ὅτ' ἀς παρακλήσει μὰς κωφῆς,
 καὶ λόγια χρῆσιμα πολλὰ
 μάντις ἐλάλησε σοφῆς.
 Νὰ τὰ δεχθῶ ; νὰ τάρνηθῶ ;
 κι' ἐλπίζω τάχα νὰ σωθῶ ;
 μένω βωβὸς καὶ ἀπορῶν...
 ὅρος καὶ μέλλον καὶ παρὸν
 καὶ τὸν κακῶν μὰς τὸν καιρὸν.

Ὅταν μεμβαζῶ
 λόγια διαβαζῶ
 καὶ τὰ θαρρῶ
 σὰν παραμύθια
 καὶ κολοκῆσι
 'στὸ πατερό.

Μούντζαις μὰς γράφει μαῦρη πλάξ
 κι' ὁ Λὸ κι' ὁ Ροῦ καὶ κάθε βλαξ
 γροθιαὶς μὰς δίνουν ἐναλλάξ
 καὶ πὰτ καὶ κιοῦτ καὶ πῦξ καὶ λαξ.

Τρ. Σὶ χειρετῶ, λαὶ φυλῆς καὶ ράτσας ψωραλίας...

(Εἶπεν αὐτὰ κι' ἀναχωρεῖ πεσοῦσας τῆς αὐλαίας.)

**Καὶ ὀλίγαις ποιητικαῖς,
 μ' ἄλους λόγουσ ἀγγελιαῖς,**

Ἄ Ὀλύμπια τοῦ Τσοῦλου Εὐνοδοχεῖον νέον,
 ὅπου τὸ πλῆθος τρώγει Λουκοῦλλον Ἀθναῖται.
 Ἐκεὶ γῆ τοὺς πελάτας ὁ Τσοῦλος θυσιαζέται
 κι' ὁ πλῆον τσαναμπίτης μ' αὐτὸν ἰθουσιαζέται.
 Ἐπὸν δρόμον τοῦ Σταδίου φεγγεβολεῖ κι' ἀστράφτει
 καὶ μυϊγαὶς ἰκεὶ πέρα κανεὶς φαγὰς δὲν χάρτει.

Χρυσάνθημα, ποιήματα κι' ἀνέκδοτα καὶ νῆα
 τοῦ φίλου Εὐγενίου Λάντς, εἰς ἱερυσιῦν γενναῖα.
 Ἐντὸς μιστοῦ ἐκδίδονται κομψῶ μὲ χάρτην ἀρίστην
 κι' ἂν γίνετε συνδρομητὰ θάνατι πολὺ εὐχάριστον.